

Драгана Вулић, Београд

Лазарева мајка

draganavulic@yahoo.com

„АУ, ШТО ЈЕ ШКОЛА ЗГОДНА“

И пре него што је 2009. године донет Закон о основама система образовања и васпитања, Основна школа „Уједињене нације“ је примала и уписивала сву децу са територије своје општине. И ми смо дочекани са искреном добродошлицом.

У савременом свету стручњака тешкоћа коју Лазар има назива се аутизам. У мом свету, Лазар је једна чиста душа, дечак који не говори, који скакуће, трепери, воли музику, мирис босиљка, ужива у пливању, дечак који понекад плаче кад је гладан и уморан, и који се смеје јер „воли да весело буде“.

Лазар школске 2011/12. године иде у трећи разред и има подршку асистенткиње. Асистенција у настави је један од начина подршке која има за циљ квалитетно укључивање детета у редовно образовање и његово осамостаљивање. За Лазара се од првог разреда припрема и индивидуални образовни план у чему учествују педагошкиња школе, учитељица, асистенткиња и родитељи.

Као и свако друго дете, и Лазар је морао да се прилагоди новом окружењу и новим захтевима. Школски дан има свој ритам; бити део групе захтева да се науче одређена правила понашања, а за све то је потребно време. Било је и смеха и суза, али добра воља лако пронађе решење за превазилажење препрека. Корак по корак, Лазар је успео, а и ми са њим.

Учитељица Сања је од самог почетка учила децу да поштују, чувају и штите једни друге, да читају књиге, певају, да трче и да се радују. Лазар је Сањин ђак, а њено III/7 расте уз музику, плес, игру, радионице, мозгалице.

Асистенткиња Сузана и Лазар заједно пролазе кроз све што један школски дан може да донесе. У свом раду Сузана је користила различите методе, технике и материјале што је често било интересантно и осталој деци из одељења.

У другом разреду још интензивније су се учила слова, бројеви и облици. Лазар је до

краја научио да пише скоро сва велика ћирилична слова, и то је био тренутак да се дотадашња гестовна комуникација постепено замени писаном комуникацијом.

А онда се догодило чудо: пред крај другог разреда смо открили да је Лазар у школи научио много више од онога што смо предвидели планом и то нам је свима дало нову снагу.

У трећем разреду, за српски језик и математику, napravili смо Лазарев индивидуални образовни план (ИОП): за познавање природе и друштва napravili смо прилагођени образовни план, а остале предмете Лазар прати по редовном плану и програму. ИОП је сада захтевнији и мењамо га и допуњујемо сходно Лазаревим постигнућима из претходног периода. Лазар прати наставу и активно учествује у настави, писмено одговара на питања, ради контролне и домаће задатке, и заједно са својим другарима ужива у великом одмору.

Приредбе, одласци у позориште, у музеј, на излет, групни радови и време проведено у друштву вршњака део су школског и Лазаревог живота.

Сања и Сузана нису само учитељица и асистенткиња, оне су постале део наших живота. И ми смо део њихових живота.

„Волим велике воћне вафле“, недавно је Лазар написао у својој свесци за комуникацију. Следећег дана стиже ми СМС од учитељице: „Да ли смем да дам у понедељак Лазару воћне вафле, написао је да их воли?“ Лазар је алергичан на неке намирнице, учитељица то зна и зато пита ме да ли сме да му испуни ту жељу. Слеседећи пут вафле за Лазара купио је Сањин супруг. И управо док ово пишем, учитељица ме зове да провери да ли Лазар сме да једе кокице, одвела је децу у биоскоп. Одговарам да сме и Лазар са другарима и другарицама из разреда у ужива биоскопу – овога пута одвела их је учитељица без асистенткиње.

Било је дана кад су због неких мојих обавеза Сузана и Лазар и после часова остајали заједно. Отишли би у оближњи парк или код Сузиних родитеља који живе у непосредној близини школе. Једном таквом приликом, Сузанин тата и Лазар су се дружили и клацкали на оближњем игралишту.

Неколико Лазаревих домаћих задатака:

„Опиши учитељицу“:

„Моја учитељица Сања је весела и добра. Она воли децу и лако се игра са децом. Ја

волим Сању зато што за мене мисли да сам паметан. Имам и другу учитељицу Сузу и њу волим зато што је добра према мени.“

„Волим и могу“:

„Волим математику. Могу лако да рачунам и лако да памтим то што Сања прича.“

„Мој друг“:

„Мој друг Андрија сам пише домаће задатке и сам долази у школу. И ја волим да пишем домаћи и кад се преселимо ближе и ја ћу сам долазити у школу.“

„Да ли си ти некад био поносан?“

„Да, кад сам могао да напишем да волим.“

(Прва реченица коју је Лазар на сопствено инсистирање написао била је: „Волим маму, волим тату“).

„Златорог“

Једног дана, после школе Лазар је, на први поглед без разлога почео да плаче а кад се мало смирио, успео је да објасни шта је узрок његове туге.

„Тужан сам. Златорог је умро од туге. Ловци су га убили. Данас је ту причу читала учитељица.“

„О причама“

Учитељица је установила „Дан Читача“ и тог дана деца читају оно што су написала о прочитаним књигама и причама:

„Прича „Чуло“ је лепа, лако се разуме. За причу је важно лако да се разуме јер је иначе досадна. Прича „Чуло“ говори о мирису, укусу, виду, слуху и чулу додира. Главно чуло је душа и Лазар воли приче са душом. Крај.“

„О Марији“

„Мени недостаје Марија. Она је волела мене.“

(Марија је девојчица која је била у разреду али се одселила у други крај града и прешла у другу школу.)

„Настави бајку“

Њено краљевско величанство, Краљица Мајка, имала је своје мишљење о ратовањима.

Të gjithë në shkollë, ardhmëria për të gjithë!
Svi u školu, budućnost za sve!

Savore anë škola, avutnipe pala savore! Irány az iskola, mindannyiunk jövője!

Сматрала је да су она веома неозбиљња и неодговорна ствар.

„Зато је Краљица Мајка желела да својом мудрошћу избегне ратове. Преговарала је и правила планове како да избегне ратове. Паметно је поступала са својим народом и сачувала га.“

Школа се воли срцем, али наишао је дан када је уместо домаћег задатка Лазар написао поруку следеће садржине:

„Драга Сузо, волим да пишем домаћи али сам јако уморан и не могу да волим данас домаћи.“

Мама је заборавила да спакује перницу па је Суза питала Лазара „Зашто ниси понео перницу?“

„Имао сам много обавеза, морао сам да спавам.“

„Шта би волео да радимо данас?“

„Да се волимо.“

ИОП–ом можете да поставите циљеве, и да покушате да предвидите сваки корак у раду, али не можете предвидети оне кораке којим ће другарице и другови из одељења, њихови родитељи, остале учитељице и учитељи, теткице и други чланови школског колектива, као и деца из других разреда да се приближе детету коме је потребна подршка. То уместо вас уради ЈЉУБАВ.